

Op grond van de beschikbare informatie kan niet worden aangetoond dat het project om een golfbaan aan te leggen significante gevolgen kan hebben voor het „Natura 2000“-gebied.

Alleen wanneer het project ernstige gevolgen kan hebben voor een „Natura 2000“-gebied zijn de bepalingen van artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna van toepassing.

Wat de vraag over mogelijke financiële steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling betreft, kan de Commissie het geachte parlementslid mededelen dat zij niet op de hoogte is van de afzonderlijke door de lidstaten geselecteerde projecten.

Samengevat heeft de Commissie geen informatie over dit project. Omdat het niet mogelijk was de exacte lokatie van de golfbaan te bepalen, zal de Commissie de Spaanse autoriteiten om nadere informatie vragen, vooral wat betreft de gevolgen die het project kan hebben op het „Natura 2000“-gebied, alsmede over eventuele financiële steun van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3545/02

van Michel-Ange Scarbonchi (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 december 2002)

Betreft: Oprichting van een Europees corps van kustwachters

Na de schipbreuk van de Erika heeft de oliepest, veroorzaakt door de ondergang van de tanker Prestige voor de kust van Galicië (Spanje) op 19 november 2002, opnieuw aangetoond dat het toezicht op zeeschepen chronisch tekortschiet.

Geconfronteerd met dergelijke milieurampen is het de plicht van de Commissie zo spoedig mogelijk te reageren. Het op de Frans-Spaanse top van Malaga genomen besluit om overeenkomstig artikel 56 van het verdrag van de Verenigde Naties over het zeerecht de toegang tot de exclusieve economische zone (EEZ), oftewel 200 zeemijlen (360 kilometer) uit de kust, voor de gevaarlijkste olietankers te beperken, geeft aanleiding tot hoop.

Iedere oliepest betekent voor de betrokken bevolking en de plaatselijke overheden een drama en heeft buitengewoon ernstige gevolgen voor het milieu en voor economische activiteiten als de visserij en het toerisme. Daarom moeten er op Europees niveau nieuwe regels komen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen en voor de controle daarop.

Op grond van het voorzorgsprincipe moet derhalve serieus worden nagedacht over de oprichting van een echte Europese zeepolitie. Wanneer zo'n Europees corps van kustwachters er komt, zal het toezicht op de naleving van de maritieme regelgeving bestlist doeltreffender worden.

Er zijn talrijke argumenten voor de oprichting van een nieuwe administratieve eenheid, die onder de controle van het Europees Parlement en onder de verantwoordelijkheid van de maritieme autoriteiten van de landen van de Unie zou kunnen worden geplaatst. Daarmee zou, aan de vooravond van de komende uitbreiding van de Europese Unie, een krachtig signaal gegeven worden, een pleidooi voor het Europa van de zee. Hoe denkt de Commissie hierover?

Kan de Commissie met voorstellen komen die als gemeenschappelijke grondslag kunnen dienen voor een Europees plan voor de veiligheid op zee, waarbij het accent moet worden gelegd op een strikte controle van alle varende schepen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 februari 2003)

Op 3 december 2002 heeft de Commissie een mededeling gedaan over de te nemen maatregelen naar aanleiding van de schipbreuk van de olietanker Prestige⁽¹⁾. Op 6 en 9 december 2002 heeft de Raad conclusies goedgekeurd waarin hij zijn steun geeft aan de initiatieven van de Commissie om een herhaling van dit soort rampen te vermijden en de gevolgen daarvan te bestrijden.

De veiligheid van de zeevaart is op de agenda geplaatst van de Europese Raad van Kopenhagen, die in zijn conclusies het volgende stelt: „De Unie is vastbesloten alle noodzakelijke maatregelen te treffen om een herhaling van soortgelijke rampen te voorkomen, en is ingenomen met de snelle reactie van de Raad en de Commissie”; voorts is hij „verheugd over het initiatief van de Commissie om, binnen het kader van de huidige financiële vooruitzichten, de economische, sociale en ecologische gevolgen van de schipbreuk van de Prestige aan te pakken, en over haar voornemen zich te beraden over de noodzaak van aanvullende specifieke maatregelen. Daarbij zullen ook vraagstukken in verband met aansprakelijkheid en bijbehorende sancties bestudeerd worden.”

De Commissie is zich bewust van bepaalde zwakke punten in de procedures die door de zeevaart-autoriteiten van de lidstaten worden toegepast. Zo heeft de Commissie, met betrekking tot de havenstaatcontrole ⁽²⁾, de lidstaten herinnerd aan de voorschriften inzake controles. Zij heeft hen dringend gevraagd een voldoende aantal inspecteurs in dienst te nemen om tenminste 25% van de schepen te controleren, zoals door de geldende Europese regelgeving wordt voorgeschreven.

In dit verband heeft de Commissie reeds de gelegenheid gehad haar twijfels te uiten over het geringe percentage controles dat in bepaalde lidstaten of bepaalde havens wordt verricht. Voorts heeft zij Frankrijk en Ierland voor het Hof van Justitie gedaagd omdat deze landen de drempel van 25% niet in acht nemen.

De Commissie is van mening dat in het licht van de recente gebeurtenissen met recht kan worden gedacht aan de oprichting van een Europees corps van kustwachters als effectief middel ter bestrijding van de risico's van milieuverontreiniging en bescherming van de veiligheid van de zeevaart.

Het Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart, dat bij Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Parlement en de Raad van 27 juni 2002 ⁽³⁾ is opgericht en dat in de komende maanden operationeel moet zijn, krijgt als voornaamste taak te zorgen voor de technische coördinatie van de toepassing van de communautaire regelgeving. De opdrachten van dit agentschap zullen naar verwachting steeds meer uitbreiding nemen.

Zo zal deze instantie met name een belangrijke rol moeten spelen bij de intensivering van de samenwerking tussen de „kustwacht”-autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de veiligheid van de zeevaart en de preventie van milieuverontreiniging. De vraag of de oprichting van een corps van Europese „kustwachters” een volgende stap moet zijn, moet worden bestudeerd in het licht van de ervaring die door het agentschap is opgedaan en dient door alle betrokken partijen te worden geëvalueerd.

⁽¹⁾ COM(2002) 681 def.

⁽²⁾ Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole), PB L 157 van 7.7.1995.

⁽³⁾ PB L 208 van 5.8.2002.

(2003/C 268 E/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3617/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 december 2002)

Betreft: Het op Europese schaal bevorderen van alternatieven voor slechte integratie tussen bevolkingsgroepen en het ontstaan van gescheiden leefwerelden

1. Is het de Commissie bekend dat zal in het bijzonder in de stedelijke gebieden van de lidstaten Duitsland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland en België de afgelopen decennia als gevolg van dekolonisatie en behoefte aan arbeidskrachten veel mensen hebben gevestigd die afkomstig zijn van buiten Europa, dat de nieuwkomers zijn opgegroeid met een taal, cultuur of godsdienst die afwijken van wat tot hun komst gangbaar was in hun nieuwe woon- en werkomgeving, en dat de integratie van deze nieuwkomers lange tijd onvoldoende aandacht heeft gekregen doordat overheden, bedrijven, onderwijsinstellingen en verhuurders van woningen veronderstelden dat hun aanwezigheid slechts tijdelijk zou zijn?

2. Is het de Commissie tevens bekend dat de in vraag 1 aangegeven gang van zaken inmiddels heeft geleid tot het ontstaan van scholen en woonwijken die worden bevolkt door een zeer hoog percentage nieuwkomers naast scholen en woonwijken die vrijwel geen nieuwkomers kennen, tot onvoldoende kennis van de taal en de gedragsregels van het gebied van inwoning bij de eerste generatie nieuwkomers, tot